

№ 9 (18)

Б. І. Антонич.

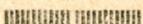
Єрусалим.

Дорога жовта під ногами,
блакитне небо понад нами.
Іду незнаними шляхами
Людина — вічний пілігрим.

Тужу за сміхом і весною,
співають птахи понад мною,
дзвінкі пісні пливуть ясою
перед паломником німим.

На плечах свій несу тягарф,
у синій скрині Божий дарф,
хоч палитъ спеки лютий жарф,
хоч батогом бичує злим.

I так мандрую без упину,
мов потки, пхаю кожну днину,
і аж тоді я відпочину,
коли дійду в Єрусалим.

Релігія підпирає державу сильніше, чим мури (Плютарх)
Діяльністю найліпшої поліції не дорівняє діяльності най-
звичайнішого сільського катехизму (Вальтер).

Нарід і царство, яке би Тобі не служило, загине (Ісаїя, 60, 12).

Найтевнішим знаменем близького упадку держави є це, коли
релігія в ній в погорді (Макіавелі).

Без релігії не можна управляти ніяким народом (Наполеон).

Лекше можна збудувати місто у воздусі, як удержати державу без релігії (Плютарх).

Для християнського подружжя чеснота й релігія є най-
більше віно (о. Ф. Шпіразо).